

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ ОВС У РОЗБУДОВІ
ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ**

Матеріали V

Міжнародної науково-практичної конференції

Частина 2

(26 квітня 2013 р.)

Одеса
ОДУВС
2013

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги.

Роль та місце ОВС у розбудові демократичної правової
Р68 держави : матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., ч. 2,
26 вітня 2013 р. — Одеса : ОДУВС, 2013. — 168 с.

До збірника ввійшли матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Роль та місце органів внутрішніх справ у розбудові демократичної правової держави» за такими напрямками: актуальні проблеми правового та соціально- економічного розвитку держави, актуальні проблеми адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності ОВС; актуальні проблеми досудового слідства та оперативно-розшукової діяльності; актуальні проблеми професійної підготовки працівників ОВС.

УДК 351.74
ББК 67.401.133

РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Два десятиліття реформування адміністративної системи принесли народу України деякі можливості щодо реалізації своїх інтересів у публічній сфері. Проте й невирішених проблем залишилось багато. Провідним владним суб'єктом адміністративного права є органи виконавчої влади та їх посадові особи. Саме на них полягає основне навантаження щодо практичного забезпечення прав і свобод людини й громадянина в процесі здійснення державного управління. Тому є природним, що новітня адміністративна реформа почалась із реорганізації центральних органів виконавчої влади.

Сучасна модель місцевих державних адміністрацій сформувалась після прийняття Конституції України [1] та Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [2]. Відповідно до цієї моделі місцеві державні адміністрації функціонують на рівні районів і областей.

Місцеві державні адміністрації виконують повноваження як загальної, так і спеціальної компетенції, а також делеговані повноваження. При здійсненні своїх повноважень місцеві державні адміністрації та їх голови відповідальні перед Президентом України й Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні Кабінету Міністрів України. Місцеві державні адміністрації також підзвітні й підконтрольні відповідним радам у частині делегованих повноважень.

Однак існуючі органи влади мають певні недоліки у своєму існуванні: виконавча вертикаль не виконує покладені на неї завдання; органи місцевого самоврядування не мають реальних можливостей для повноцінного функціонування; користуючись своїми повноваженнями, місцеві державні адміністрації фактично нівелюють місцеве самоврядування.

У зв'язку з цим постала нагальна потреба створення якісно нової системи місцевих органів державної виконавчої влади, що, з одного боку, вимагає комплексної перебудови чинної в Україні системи місцевого управління всіма сферами суспільного життя, з іншого – у розбудові інститутів державного управління та самоврядування, які ще мають бути створені. Для цього треба чітко сформулювати цілі, тобто необхідно визначити, які ролі, завдання, функції повинні виконувати місцеві органи державної виконавчої влади в майбутньому, який результат ми хочемо отримати. На основі мети можна буде поетапно створювати нову модель місцевої державної влади [3].

Вибір оптимальної моделі місцевої державної влади органічно пов'язаний з процесом децентралізації (делегування виконання державних повноважень органам місцевого самоврядування) і деконцентрації (передача повноважень від центральних органів виконавчої влади до їх територіальних органів і до місцевих державних адміністрацій) повноважень з метою розмежування й уникнення їх дублювання між місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування.

Тому на сьогодні політиками України визначено такі основні засади, на яких повинна базуватися трансформація системи державної влади на місцях, що є складовою широкомасштабної адміністративної реформи:

- дотримання принципу верховенства права як пріоритету прав і свобод людини й громадянина, гуманізму та справедливості в діяльності місцевих органів виконавчої влади;
- дотримання принципу субсидіарності – зі сфери компетенції органів виконавчої влади мають бути вилучені й передані у відання місцевого самоврядування повноваження, які можуть бути ефективніше реалізовані територіальними громадами;
- трансформація місцевих державних адміністрацій – від місцевих органів виконавчої влади загальної компетенції до контрольно-наглядових органів у структурі виконавчої влади, тобто закріплення за місцевими державними адміністраціями лише функцій виконавчої влади з питань, які не можуть бути передані органам місцевого самоврядування та передача відповідним органам місцевого самоврядування функцій і повноважень організаційно-господарського спрямування [4].

Отже, яким би не був вибір моделі, потрібно пам'ятати, що реформування місцевих державних адміністрацій має забезпечити розвиток місцевої виконавчої влади відповідно до сучасних вимог. При цьому необхідно врахувати, що дотримання закріплених у Конституції України прав і свобод громадян гарантує держава, а не місцеве самоврядування. Тому за місцевими державними адміністраціями доцільно закріпити функції виконавчої влади з тих питань, які не можуть бути передані органам місцевого самоврядування.

Література:

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. - Тлумачення від 12.04.2012, підстава v009p710-12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>
2. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 09.04.1999 № 586-XIV в редакції Закону 01.01.2013, підстава 5067-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/586-14>
3. Галунько В.В. Напрями реформування системи органів виконавчої влади // Митна справа. – 2011. - №1(73). – с. 4 – 7.
4. Хомич Л. Реформа місцевих органів державної виконавчої влади: пошук оптимальної моделі // Збірник наукових праць «Ефективність державного управління». – 2011. – Вип. 26. – с. 101 – 107.

Геба Г.І. ПІДВИЩЕННЯ ШЛЮБНОГО ВІКУ В УКРАЇНІ: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ.....	28
Гарасимів Т.З. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ: БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ.....	29
Головко М.С. ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ.....	31
Гомон Д.О. РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ.....	32
Гомон Д.О. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИВАТНОЇ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	33
Грищенко Д.М. ДІАГНОСТИКА ТА ПРОГНОЗУВАННЯ КОНФЛІКТІВ У ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ.....	34
Грищенко М.С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦІВ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.....	35
Гуменюк В.В. ЧИ МОЖЛИВЕ ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ, ЩО ВІДБУВАЮТЬ ДОВІЧНЕ ПОЗБАВЛЕН- НЯ ВО- ЛІ?.....	36
Гурман В.М. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....	37
Гусін Є.О. ХАРАКТЕРИСТИКА «СЛІДОВОЇ КАРТИНИ» ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ НА ҐРУНТІ РАСОВОЇ НЕТЕРПИМОСТІ.....	39
Денисова А.В. НАГЛЯД ЯК ВИД ДЕРЖАВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
Дерановський В.А. ФАКТОРИ ФОРМИРОВАННЯ «ПСИХОЛОГІЇ ЖЕРТВИ».....	41
Дериволкова В.В. СУТНІСТЬ І РОЛЬ БЮДЖЕТУ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСАХ.....	43
Доломанчук Т.С. ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЄВОГО ТА КАТЕГОРІАЛЬНОГО АПАРАТУ НОРМ МІЖНАРОДНО- ГО ПРАВА, ЯКИЙ ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ВНУТРІ- ШНІХ СПРАВ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	44
Домашєва А.О. ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: РОЛЬ ДІЛЬНИЧНИХ ІНСПЕКТОРІВ МІЛІЦІЇ.....	45
Дорошенко Ю.А. ЩОДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНУ ЖИТЛА ЯК ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ.....	46
Желяскова О.С. ПРОБЛЕМИ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОВС.....	47
Загородній А.Ф. ЩОДО ПИТАННЯ ВВЕДЕННЯ В УКРАЇНІ БІОМЕТРИЧНИХ ПАСПОРТІВ.....	48
Запорожець К. СПОСОБИ УТВОРЕННЯ ХОЛДІНГІВ В УКРАЇНІ.....	50
Захарія В.А. МЕХАНІЗМ ООН ПОСТОЯННОГО НАБЛЮДЕННЯ І ОТЧЕТНОСТІ ЗА ПОЛОЖЕННЯМ ДЕ- ТЕЙ В ЗОНАХ ВООРУЖЕНИХ КОНФЛІКТІВ.....	51
Змунчила М.М. МІЖНАРОДНА МИРОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ.....	53
Зоти Ю. РОЛЬ МЕЖДУНАРОДНОГО ПРАВА В УПРАВЛЕННІ ОРГАНАМИ ВНУТРЕННІХ ДЕЛ.....	54